

„До кара ма до тъкъ счастїе-то
„Да постанж вѣденж подъ нѣгъ-то !“

Тогова мѣ Аделайда рѣче :

„Послѹшай ма младый-ты човѣчє !
„Нѣ со притворность, ил' сасв нѣкой хитрость,
„На съ велико сѫжаленїе и милость.
„Злополѹченъ ако да си кблко,
„Знамъ, че не си като азѣ тблко.
„Божій промыслъ мож' да отрѣди,
„Тък' мы двама да живѣймъ нарѣди ;
„За утѣхъ нашъ да са сдрѣжныъ,
„И єдинъ другомъ да с' послѣдимъ.
„Мене за забавъ и за дрѣга
„Слѹжи жалость и велика тѣга,
„Коя сърдце тѣжко ми на тѣска
„Кадѣ да съмъ самотъ-тъ иска.
„Синъ-тъ отъ очи-ты ми искача
„Ако не тѣгѹвамъ и не плачю.
„Нѣ выхъ могла ни день да живѣй,
„Ако жалостно свѣ да непѣй.
„Сегъ Форнози ! разсѣди за мѣни
„Какво ми е, и прѣдстави въ сѣби !
„Кога нѣкой отъ жалости гињать,
„И на сърдце тѣготъ ахъ ! имѣть,
„Коя да съ остави хичъ неможе ;
„Нить живѣе, нить умира боже !
„Нито може синъ-тъ да го снаидѣ,
„Нито миръ и покой сѣбъ да найде.